

Suiseki, l'art de contemplar pedres

Date : 08/01/2014

Publicat el 01-11-2013

Text i fotografia: Marcel Albet Guinart

Diplomat en Biblioteconomia i Documentació per la UB, viatger, fotògraf i muntanyenc. Publica i comenta fotos de llocs poc coneguts de Barcelona a marcelalbet.com

És sabut que a la Xina es va inventar la pólvora, la brúixola, el paper i la impremta. També la història. Menys conegut és que s'hi va desenvolupar la pràctica artística/estètica de la contemplació de pedres.

Suiko, l'emperadriu regent del Japó (592-628 dC) rep els representats de la cort imperial xinesa i, com a present, l'obsequien amb valuoses pedres de les col·leccions reials. Al Japó en prenen nota, aviat aquesta pràctica és adaptada. Es consolida i sofisticada. El mot japonès *suiseki* significa pedra amb poder d'evocar paisatges i formes de la natura.

Com ha de ser un *suiseki*? De dimensions petites: una persona normal l'ha de poder sostenir, però no tan petita com per ser considerada una joia. Poder de suggestió: ha d'evocar paisatges, muntanyes, rius i valls, carenes nevades, llacs pregons, camins enrevessats, coves, baumes, gorges o congosts. Es valoren els colors foscos, apagats, els negres, grisos, ocre i marrons. Els colors clars, els blancs, són poc valorats. Tampoc ho són les cristallitzacions i les roques volcàniques, massa òbvies. Sobretot es valora la duresa i la pàtina, l'antigor. Una bona pàtina no s'aconsegueix fins al cap de vuitanta-tres anys, després d'haver sigut tocat i acarolat dia rere dia.

Equilibri, un concepte bàsic, subjectiu i evanescent. El col·leccionista expert sap apreciar les proporcions justes, els elements irregulars i el contrast en perfecta harmonia. Sap avaluar les cicatrius, les evidències del pas del temps. La unió dels contraris, llarg/curt, vertical/horitzontal, moviment/quietud. Cal considerar per separat i en conjunt les diferents parts de la pedra. Combinen bé? Les textures són adequades? En

un bon suiseki les asimetries s'equilibren per formar un tot estable, harmoniós i conciliador.

Un suiseki, un veritable suiseki, no pot haver estat mai modificat de l'estat natural, de com va ser trobat. Per saber trobar suisekis calen anys d'aprenentatge, cal haver caminat per paratges feréstecs, haver resseguit lleres de riu seques, grimpat per rocs esquerps. Sovint els resultats són decebedors, quan creiem haver trobat un bon suiseki, tornem a casa engrescats, però en obrir el sarró, allò que creiem que era un tresor ha esdevingut una vulgar pedra.